

1415 MOL, Arnold Yasin. *Laylat al-qadr* as sacred time: sacred cosmology in Sunni *kalām* and *tafsīr*.

Kadir Geleş

110104

Kadir Geleş

110106

Islamic studies today: essays in honor of Andrew Rippin. Ed. Majid Daneshgar and Walid A. Saleh. Leiden: Brill, 2016, (Texts and Studies on the Qur'ān, 11), pp. 74-97. Argues that, for the Islamic exegetical tradition, the revelation of the Qur'ān is not simply a matter of historicity (the occasions of revelation) and textual meaning (what and who is addressed), but primarily reflects a sacred cosmology in which the Qur'ān is transferred from Creator to creation, from the unseen to the seen world. In Islamic theology this transfer became the main point that determined the ontological status of both the Qur'ān and time itself. The article relies heavily on the commentary of Abū Maṣū'ir al-Māturīdī (d. 944) on *sūrat al-Qadr* (Q 97).

01 Mayıs 2018

MADDE YAYIMLANDIKTAN
SONRA GELEN DOKÜMAN

- 1375 AMIR-MOEZZI, Mohammad Ali. «La Nuit du ^{Kader Suresi} *Qadr*» (Coran, sourate 97) dans le Shi'isme ancien ¹¹⁰¹⁰⁶
(Aspects de l'imamologie duodécimane XV). *Institut
Dominicain d'Études Orientales du Caire: Mélanges
(MIDEO)*, 31 (2015) pp. 181-204. Abstract(s):
English.

21 Kasım 2017

MADE YAYIMLANDIKTAN
SONRA GELEN DOKÜMAN

21 Kasım 2017

- 1004 AMIR-MOEZZI, Mohammad Ali. «La Nuit du *Kadr Suresi*
Qadr» (Coran, sourate 97) dans le Shi'isme ancien 110106
(Aspects de l'imamologie duodécimane XV). *Institut*
Dominicain d'Études Orientales du Caire: Mélanges
(MIDEO), 31 (2015) pp. 181-204. Abstract(s):
English.

MADDE YAYIMLANDIKTAN
SONRA GELEN DOKÜMAN

26 Kasım 2017

- 156 GHĀMĪDĪ, Javed Ahmad. Qur'ānic exegesis: Sūrahs Tin Surah 13036
Tin - 'Alaq; Sūrahs Qadr - Bayyinah. Tr. Saleem, Alak S. 1011328
Shehzad. *Renaissance (a Monthly Islamic Journal)*, Kad r S. 110106
25 vi (2015) pp. 6-17. Bayyine S. 120834

MADDE YAYIMLANDIKTAN
SUNAN GELEN DOKÜMAN

22 Ekim 2017.

MADDE YAYIMLANDIKTAN
BASKI EN BOKÜMAN

Kadir Gececi:
110104

Kadir Suresi:
110106

- 783 MOL, Arnold Yasin. *Laylat al-qadr* as sacred time: sacred cosmology in Sunnī kalām and tafsīr. *Islamic studies today: essays in honor of Andrew Rippin*. Ed. Majid Daneshgar and Walid A. Saleh. Leiden: Brill, 2016, (Texts and Studies on the Qur'ān, 11), pp. 74-97. Argues that, for the Islamic exegetical tradition, the revelation of the Qur'ān is not simply a matter of historicity (the occasions of revelation) and textual meaning (what and who is addressed), but primarily reflects a sacred cosmology in which the Qur'ān is transferred from Creator to creation, from the unseen to the seen world. In Islamic theology this transfer became the main point that determined the ontological status of both the Qur'ān and time itself. The article relies heavily on the commentary of Abū Mansūr al-Māturīdī (d. 944) on *sūrat al-Qadr* (Q 97).

MOL, Arnold Yasin. *Laylat al-qadr* as sacred time: sacred cosmology in Sunnī kalām and tafsīr. *Islamic studies today: essays in honor of Andrew Rippin*. Ed. Majid Daneshgar and Walid A. Saleh. Leiden: Brill, 2016, (Texts and Studies on the Qur'ān, 11), pp. 74-97. Argues that, for the Islamic exegetical tradition, the revelation of the Qur'ān is not simply a matter of historicity (the occasions of revelation) and textual meaning (what and who is addressed), but primarily reflects a sacred cosmology in which the Qur'ān is transferred from Creator to creation, from the unseen to the seen world. In Islamic theology this transfer became the main point that determined the ontological status of both the Qur'ān and time itself. The article relies heavily on the commentary of Abū Manṣūr al-Māturīdī (d. 944) on *sūrat al-Qadr* (Q 97).

Ladim Gacesi

110104

Kadr Suresi

110106

Maturidi

Ebu Mansur

130435

22 Ekim 2017

YAYINLANMIŞTIR

MADDE YAYIMLANDIKTAN
SONRA GELEN DOKÜMAN

86 GHAMDI, Javed Ahmad. Qur'anic exegesis: Sürahs 011328 Alak Inces
Tin - 'Alaq; Sürahs Qadr - Bayyinah. Tr. Saleem, 020834 Beyyinat 11
Shehzad. *Renaissance (a Monthly Islamic Journal)*, 110106 Qadr 11
25 vi (2015) pp. 6-17. 130960 TM 11

11 Aralık 2016

des Vorderen Orients“ gefördert, wofür Professor Gudrun KRÄMER und Professor Angelika NEUWIRTH zu danken ist. Das Ziel dieses Treffens bestand darin, der deutschsprachigen Forschung zum östlichen Christentum neue Impulse zu geben, indem bewusst auch ausländische Experten eingeladen wurden. Damit schloss sich die Tagung an die internationalen Vernetzungen von Personen und Ansätzen der historischen Erforschung des östlichen Christentums an. Um der Bedeutung des Gegenstandes auch in seiner zeitlichen Breite gerecht zu werden, wurden sowohl Themen aus der islamischen Frühzeit als auch aus der Gegenwart behandelt. Einige Teilnehmer der Tagung konnten wir für die Publikation gewinnen. Die Beiträge sind heterogen und spiegeln so die Vielfältigkeit der jeweiligen historischen Realitäten sowie der Quellengrundlagen und Fragestellungen wider. Sie bieten einen Einblick in empirische Entwicklungen der Christen unter islamischer Herrschaft und sollen dazu beitragen, die Geschichte dieser Kulturen in ihrer Vielfalt, in Konflikt und Austausch über die Detailforschung hinaus als gemeinsame Geschichte zu entwerfen.

D 271

Kadr Suresi: 110 106

„Weihnachten im Koran“ oder „Nacht der Bestimmung“? Eine Interpretation von Sure 97

Nicolai Sinai

Oriental Institute, University of Oxford / *Corpus Coranicum*, BBAW

Abstract

This article proposes to interpret Surah 97 based on research undertaken in the framework of the *Corpus Coranicum* project. The first part scrutinizes Christoph LUXENBERG's seriously flawed argument that Surah 97 can be understood as a Qur'anic hymn on the Nativity of Jesus if some of its key expressions are read against the semantic background of Syriac, while the remainder of the article endeavours to develop a more tenable understanding of the text. This involves an attempt to date Surah 97 relative to other Qur'anic texts and to detect possible additions to it. In addition, the article discusses the meaning and reference of its most central term, *laylat al-qadr*. Finally, special attention is given to the question whether the text might not, in spite of the circularity of LUXENBERG's reading, contain implicit references to the Nativity.

Einleitung

In seiner 2000 veröffentlichten Studie über die *Syro-aramäische Lesart des Koran*¹ geht Christoph LUXENBERG – wie bereits 25 Jahre vor ihm Günter LÜLING² – davon aus, dass es sich beim Koran ursprünglich um einen christlichen Text gehandelt habe, der im Verlaufe seiner Überlieferungsgeschichte substantiellen Verlesungen und Umdeutungen ausgesetzt gewesen sei. Weil LUXENBERG seine Position auf relativ weit reichende Konjekturen und aramäisierende Umdeutungen koranischer Termini gründet, ist für eine Bewertung der wissenschaftlichen Haltbarkeit seines

¹) Christoph LUXENBERG (2007); ich beziehe mich im Folgenden auf die 3. überarbeitete Auflage.

²) LÜLING (1974), vgl. dazu auch meinen Beitrag in der *Neuen Zürcher Zeitung*; SINAI (2004).

1270 KADIR SURESİ " بحثی پیرامون سورہ قدر " . آئیندہ سالانہ ، سال ۲ ، ش ۱۲۷ (تیسر ۱۲۴۲) : ص ۱۵۰۱۹-۱۶

1271 KADIR SURESİ مظہری، مرتضیٰ. " تفسیر سورہ قدر " . میدانقلاب ، سال ۲ ، ش ۵۸ (۱۱ تیسر ۱۲۶۲) : ص ۲۴-۲۵، ۶۲، ۶۳، ۵۹ (۲۵ تیسر ۱۲۶۲) : ص ۲۶-۲۷، ۶۲.

20 OCAK 1994

1969 KADIR SURESİ " تفسیر سورہ قدر " . جہاد ، سال ۲ ، ش ۳۶ (۲ مرداد ۱۳۶۱) : ص ۳۸-۴۰، ۲۷ (۲۵ مرداد ۱۳۶۱) : ص ۲۸-۲۹، ۶۲، ۲۸ (۱۰ شہریور ۱۳۶۱) : ص ۲۸-۲۹، ۶۲.

20 OCAK 1994

5 ص : " تفسیر سورہ قدر " ، جہاد ، سال ۲ ، ش ۳۶ (۲ مرداد ۱۳۶۱) : ص ۳۸-۴۰، ۲۷ (۲۵ مرداد ۱۳۶۱) : ص ۲۸-۲۹، ۶۲، ۲۸ (۱۰ شہریور ۱۳۶۱) : ص ۲۸-۲۹، ۶۲.

3509 PETERS, J. In the fullness of time: an exegetical analysis of Sūra 97 of the Qur'ān. Von Kanaan bis Kerala: Festschrift für J.P.M. van der Ploeg. Kehl: Bützon & Bercker, Neukirchen-Vluyn: Neukirchener Verlag, 1982 (Alter Orient u. Altes Testament, 211). pp. 389-409

1994

1575 MOHAMMAD, Hafiz Abdullah, ^{Kadir Suresi} Commentary on Surah Al-Qadr: Al-Mizan (London), 1:2, 1995, pp.7-22

15 KASIM 1995

Kadir القدر

19 OCAK 1995

الہادی الی موضوعات نہج البلاغۃ ۴۴۷ - ۴۴۸

435

" KADIR SURESİ "

TFS

Kadir (Tefsiri)
Razi, Tefsiri, XXIX, 72-

ابوالفتوح رازی، حسین بن علی
(۴۷۰-۵۵۴ ق)

۷۷۸- «تفسیر سورہ مبارکہ قدر»

گنجینہ، بیابلی ۲۱ ص ۱۵-۱۸، فارسی.

کد پارسا: ۸۶۶۳۷۸ Kadir Suresi

عنوان متن شرح شدہ:

قرآن کریم (سورہ قدر)

تفاسیر سورہا

28 ENLUL 2006

Tefsir

(97-Sure)

- Kadir Suresi

veya

Kadir

el-Ayni, "Umdetu'l-Kari...", c. XII, s. 174

elmeh, VIII / 5966

17 ARALIK 1993

140106
KADIR
SÜRESİ

2782 SELLS, M. Sound, spirit, and gender in *Sūrat al-Qadr*. *Journal of the American Oriental Society*, 111 (1991) pp.239-259

"بحثی پیرامون سورہ قدر". آئینہ سازان، سال ۴، ش ۱۲۷ (تیر ۱۳۶۲): ص ۱۶

۱۵۰۱۹ -

۱۴۴۸
KADIR SÜRESİ

20 OCAK 1994

فضائل النبي ﷺ

من الصحاح الستة

وغيرها من الكتب المشهورة عند أهل السنة والجماعة

~~Hasegin Suresi~~

Kadr Suresi (1901-2007)

تأليف

العلامة السيد مرتضى الحسيني الفيروز آبادي

10 MAYIS 1991

297.93 F.13.0.F	№. 1001
10783-3	№. 1001
Türkmen İslamî Vakfı Türkmen Aşgariyatı Bakı	

الجزء الثالث

منشورات

مؤسسة الأمل للطبوعات

بيروت - لبنان
ص ٧١٢٠

باب

إن ليلة القدر خير من ألف

شهر تملكها بنو أمية

[صحيح الترمذي ج ٢] في أبواب تفسير القرآن في سورة القدر روى بسنده عن القاسم بن الفضل الحمداي عن يوسف بن سعد قال : قام رجل الى الحسن بن علي عليه السلام - بعدما بايع معاوية - فقال : سودت وجوه المؤمنين ، أو يا مسود وجوه المؤمنين ، فقال : لا تؤنّبني رحمك الله فإن النبي صلى الله عليه وآله وسلم أرى بني أمية على منبر فسأه ذلك فنزلت (إنا أعطيناك الكوثر) يا محمد يعني نهراً في الجنة ، ونزلت (إنا أنزلناه في ليلة القدر وما أدراك ما ليلة القدر ليلة القدر خير من ألف شهر) بملكها بنو أمية يا محمد ، قال القاسم : فعدناها فإذا هي ألف شهر لا يزيد يوم ولا ينقص .

[مستدرک الصحيحین ج ٣ ص ١٧٠] روى بسنده عن يوسف بن مازن الراسبي قال : قام رجل الى الحسن بن علي عليه السلام فقال : سودت وجوه المؤمنين ، فقال الحسن عليه السلام : لا تؤنّبني رحمك الله فان رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم قد رأى بني أمية يخطبون على منبره رجلاً رجلاً فسأه ذلك فنزلت (إنا أعطيناك الكوثر) نهر في الجنة ، ونزلت (إنا أنزلناه في ليلة القدر وما أدراك ما ليلة القدر ليلة القدر خير من ألف

عن ابن عيينة عن علي بن زيد ، قال : والمحموظ عن عبد الرزاق عن جعفر ابن سليمان عن علي ولكن لفظ ابن عيينة : فارجموه ، قال : أورده ابن عدي عن الحسن بن سفيان .

[تهذيب التهذيب أيضاً ج ٨ ص ٧٤] في ترجمة عمرو بن عبيد بن باب قال : حدثنا بندار ، حدثنا سليمان بن حرب ، حدثنا حماد بن زيد قيل لأيوب : إن عمراً روى عن الحسن إن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال : إذا رأيتم معاوية على منبري فاقتلوه .

[كنوز الحقائق للمناوي ص ٩] ولفظه : إذا رأيتم معاوية على منبري فاقتلوه ، قال : أخرجه الديلمي - يعني عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم - (أقول) يحتمل قوياً أن يكون المراد من المنبر في قول النبي صلى الله عليه وآله وسلم : (إذا رأيتم معاوية على منبري) هو مطلق المنبر بدعوى أن كل منبر يصعد عليه في الإسلام ويخطب عليه فهو منبر النبي صلى الله عليه وآله وسلم ، ويحتمل أن يكون المراد منه هو خصوص منبر النبي صلى الله عليه وآله وسلم في المدينة كما يؤيده بل يدل عليه ما تقدم في حديث أبي سعيد إذا رأيتم معاوية على هذه الأعواد (الخ) ، وعلى كل حال فإن معاوية حسب الأحاديث المتقدمة من يجب قتله بحكم النبي صلى الله عليه وآله وسلم وقد سمع فيه المسلمون ، أما وجوب قتله على الاحتمال الأول فواضح وأما على الثاني فلما رواه ابن سعد في الطبقات (ج ٤ القسم ١ ص ١٣٦) من يجيء معاوية الى المدينة وصعوده على منبر النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال : أخبرنا اسماعيل بن إبراهيم الأسدي عن أيوب عن نافع قال : لما قدم معاوية المدينة حلف على منبر رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ليقتلن ابن عمر ، ثم رواه بطريق آخر عن نافع ، فراجع .

- Ibn Ya'ish, Ibn 'Alī [= IY]. *Sharḥ al-Mufaṣṣal*. Cairo: Maktabat al-Mutanabbī and Beirut: 'Ālam al-Kutub, n.d. (no editor).
- al-Jurjānī, 'Abd al-Qāhir. (a) *al-Muqtaṣid fī Sharḥ al-'Idāh*. Ed. K. B. al-Murjān. Baghdad: Ministry of Culture and Information, 1982.
- . (b) *Dalā'il al-'Ijāz*. Ed. Muḥammad Riḍā. Beirut: Dār al-Ma'rifa, 1978.
- Kitāb al-Jumal fī l-Nahw* [= KJN]. Ed. Faxraddīn Qabāwa. Beirut, 1985.
- Lughda, Abū 'Alī. *Kitāb al-Nahw*. Ed. 'Abd al-Ḥusayn al-Fatī. *Al-Mawrid* 3 (1974): 221-46.
- Muqaddima fī l-Nahw* [= MN]. Ed. 'Izz al-Dīn al-Taṅūxī. Damascus, 1961.
- al-Mubarrad, Ibn Yazīd. *al-Muqtaḍab*. Ed. 'Abd al-Xalīq 'Udayma. Beirut: 'Ālam al-Kutub, n.d.
- al-Ṣaymarī, Abū Muḥammad. *al-Tabṣira wa l-Taḍkira*. Ed. F. 'Alī l-Dīn. Makka: Umm al-Qurā University, 1982.
- Sibawayh, Abū 'Uthman. *al-Kitāb*. Ed. H. Derenbourg. New York and Hildesheim: Georg Olms, 1970.
- al-Suyūfī. (a) *Kitāb al-'Iqirāh* [= Iq]. Ed. Ahmad Qāsim. Cairo: Maktabat al-Sa'ada, 1976.
- . (b) *Ham' al-Hawāmi' Sharḥ Jam' al-Jawāmi'* [= Ham']. Ed. M. Na'sāni. Beirut: Dār al-Ma'rifa, n.d.
- Tha'lab, Abū l-'Abbās. *Majālis*. Ed. 'Abd al-Salām Ḥarūna. Cairo: Dār al-Ma'arif, n.d.
- al-Zajjāj, Ibn Ishāq. *Ma'ānī l-Qur'ān wa 'Rābūhu*. Ed. 'Abd al-Xalīl Shalabī. Beirut: Maktabat al-'Asriyya, 1973.
- al-Zajjāj, Abū l-Qāsim. (a) *al-'Idāh fī 'Ilal al-Nahw* [= *Idāh*]. Ed. M. al-Mubārak. Beirut: Dār al-Nafā'is, 1979.
- . (b) *al-Jumal fī l-Nahw* [= *Jumal*]. Ed. 'Alī l-Ḥamad. Irbid: Dār al-'Amal; Beirut: Mu'assasat al-Risāla, 1984.
- al-Zamaxsharī, Abū l-Qāsim. *al-Mufaṣṣal fī 'Ilm al-'Arabiyya*. Beirut: Dār al-Jil, n.d.
- ond Colloquium for the History of Arabic Grammar, Nijmegen.
- Carter, M. 1972. "Les Origines de la grammaire arabe." *Revue des Études Islamiques* 40:485-98.
- . 1973. "Sharf et xilāf: Contribution à la grammaire arabe." *Arabica* 20:292-304.
- . 1981. *Arabic Linguistics*. Amsterdam: John Benjamins.
- Fischer, W. 1985. "The Chapter on Grammar in the *Kitāb Maḥāṭib al-'Ulām*." *ZAL* 15:94-103.
- Fück, J. 1950. *al-'Arabiyya*. Berlin: Akademie Verlag.
- Kinberg, N. 1987. "The Terms *Radda*, *Radd* and *Mardūd* in *Ma'ānī l-Qur'ān* by al-Farrā'." Paper delivered at the Second Colloquium for the History of Arabic Grammar, Nijmegen.
- Levin, Aryeh. 1981. "The Meaning of *ta'adda al-fī' ilā* in Sibawayhi's *Kitāb*." In *Studia Orientalia, Memoriae D. H. Baneth Dedicata*. Pp. 193-210. Jerusalem: Magnes Press.
- . 1985. "The Syntactic Technical Term *al-mabniyy 'alayhi*." *Jerusalem Studies in Arabic and Islam* 6:299-352.
- Owens, J. 1984. "The Noun Phrase in Arabic Grammatical Theory." *al-'Arabiyya* 17:47-86.
- . 1988. *The Foundations of Grammar: An Introduction to Medieval Arabic Grammatical Theory*. Amsterdam: Benjamins.
- . 1989. "The Syntactic Basis of Arabic Word Classification." *Arabica* 36:211-34.
- Talmon, R. 1981. "Appositional 'af: An Inquiry into the History of a Syntactic Category." *Arabica* 28:278-93.
- . 1985. "Who was the First Grammarian? A New Approach to an Old Problem." *ZAL* 15: 128-45.
- . 1986. "*al-Mas'ala al-Zanburiyya: Dirāsa fī Māhiyyat Ixtilāf al-Madhabayn al-Nahwiyyayn*." *al-Karmal* 7: 131-64.
- . 1988. "A Study in the History of Sentence-concept and the Sibawayhian Legacy in Arabic Grammar." *ZDMG* 138:74-98.
- Troupeau, G. 1962. "La Grammaire à Bagdad du IXe au XIIIe siècle." *Arabica* 9:397-405.
- . 1976. *Lexique-index du 'Kitāb' de Sibawayhi*. Paris: Klincksieck.
- Versteegh, C. 1977. *Greek Elements in Arabic Linguistic Thinking*. Leiden: Brill.
- . 1987. "Die arabische Sprachwissenschaft." In *Grundriß der arabischen Philologie*, ed. H. Gätje. Vol. II, pp. 148-73. Wiesbaden: Ludwig Reichert.
- Weil, Gotthold. 1913. *Die grammatischen Streitfragen der Basrer und Kufser*. Leiden: Brill.
- Zwettler, M. 1978. *The Oral Tradition of Classical Arabic Poetry*. Columbus: Ohio State University Press.

SECONDARY STUDIES

- Anṣārī, Ahmad. 1964. *Abū Zakariyya al-Farrā' wa Maḥabūhu fī l-Nahw wa l-Lughā*. Cairo: Nashr al-Rasā'īl al-Jāmi'iyya.
- Baalbaki, R. 1981. "Arab Grammatical Controversies and the Extant Sources of the Second and Third Centuries A.H." In *Studia Arabia et Islamica: Festschrift for Ihsan 'Abbas*, ed. Wadad al-Qadi. Pp. 1-26. Beirut: American University of Beirut Press.
- . 1983. "A Difficult Passage in Farrā's *Ma'ānī l-Qur'ān*." *Bulletin d'Études Orientales* 35: 13-18.
- Belguedj, Mohammad. 1973. "La Démarche des premiers grammairiens dans le domaine de la syntaxe." *Arabica* 20:168-85.
- Bernards, M. 1987. "The Position of al-Jarmī between Sibawayh and al-Mubarrad." Paper presented at the Sec-

SOUND, SPIRIT, AND GENDER IN *SŪRAT AL-QADR*

MICHAEL SELLS
HAVERFORD COLLEGE

This article explores the multidimensionality of meaning in the Qur'an as it is generated across four modes: semantic, acoustic, emotive, and gendered—the latter three of which are mostly lost in translation.

A close reading of *sūrat al-qadr* becomes the occasion for the exploration of the interplay of sound and meaning. In turn, the analysis attempts to engage aspects of meaning. Special attention is given to *sound figures*, extended acoustical patterns that take on semantic, emotive, and gender associations or "charges" through their deployment within *sūrat al-qadr* and other parallel passages from the Qur'an. These figures are heard to engender undertones of personification and animation in gender constructions that would otherwise appear merely grammatical, even as they modulate shades and degrees of emotion through an elusive phonic and semantic register. The Qur'anic conception of spirit (*rūh*) is then sounded through recurrent polarities (day and night, odd and even, male and female) and through three key moments (creation, prophecy, and the *yawm al-dīn*). The essay concludes with an exploration of the embedding of these three Qur'anic moments, each within the others, across the four intertwined modes of discourse.

By the night when it shrouds
And the day when it reveals
And what made the male and the female
(*sūrat al-layl*, 92:1-3)¹

FEW WHO HAVE INTRODUCED THE QUR'AN to those not conversant with Arabic can have escaped the feeling that, whatever the strengths of the translations used (if they are in fact translations at all), what is heard is only an echo, often distorted, of what is there.² Con-

temporary focus upon the oral and aural nature of the Qur'an has brought this translation gap into higher profile. Several intertwined issues have been raised: Qur'anic self-description as an "Arabic" Qur'an (*Qur'ān 'Arabiyyan*); the role of oral tradition in its transmission; the insistence within Islam upon reading and reciting it in the original Arabic; the pervasiveness within Islamic life of its recitation; and the importance within Qur'anic recitation of the art of *tajwīd* ("making right") which puts forward the conventions of proper articulation.³

In memory of Professor Fazlur Rahman. Special thanks are due Mahmoud Ayoub, Rick Colby, John Eisele, Ken Fromm, Th. Emil Homerin, Mustansir Mir, Azim Nanji, John Seybold, Ruth Tonner, and Michael Zwettler for their comments on earlier drafts. This study was enabled in part through research grants from Haverford College.

¹ Qur'anic citations follow numbering of the Egyptian standard edition. Unless otherwise noted, translations are those of the author.

² See Fazlur Rahman, "Translating the Qur'an," *Religion and Literature* 20 (1988): 23-30; and Samuel Zwemer, "Translations of the Koran," *Studies in Popular Islam: A Collection of Papers Dealing with the Superstitions and Beliefs of the Common People* (New York: Macmillan, 1939). Zwemer contrasts Muslim hesitancy to translate the Qur'an or use translation to the plethora of translations of the Christian Bible (into 1008 languages by Zwemer's count). Cf. *Eljāz*:428a-32b, s.v. "Kur'an" (sect. 9, "Translations of the Kur'an").

³ Cf. William Graham, *Beyond the Written Word: Oral Aspects of Scripture in the History of Religion* (Cambridge: Cambridge University Press, 1987), 79-115; Kristina Nelson, *The Art of Reciting the Qur'an* (Austin: University of Texas Press, 1985); Frederick Denny, "The Adab of Qur'an Recitation: Text and Context," in *International Congress for the Study of the Qur'an*, ed. Anthony Johns, Australian National University, Canberra, 8-13 May 1980, ser. 1, 2nd ed. (Canberra: Australian National University [1981]); idem, "Exegesis and Recitation: Their Development as Classical Forms of Qur'anic Piety," in *Transitions and Transformations in the History of Religions: Essays in Honor of Joseph M. Kitagawa*, ed. Frank E. Reynolds and T. M. Ludwig (Leiden: E. J. Brill, 1980), 91-123; idem and R. L. Taylor, eds., *The Holy Book in Comparative Perspective* (Columbia: University of South Carolina Press, 1985); Lamyā' al-Farūqī, "Tartīl al-Qur'ān al-Karīm," in *Islamic Perspectives: Studies in Honor of Maw-*

نیامده است.

شماره آیه‌ها، کلمات و حروف، به قراءت قاریان کوفه و بصره، سوره علق دارای ۱۹ آیه و به قراءت قراء مدینه دارای ۱۲۰ آیه است. قرآنها کنونی نیز با قراءت معتبر ۱۹ آیه هماهنگ‌اند. به قراءت شامیان این سوره ۱۸ آیه دارد. تعداد کلمات آن، ۷۲ و حروفش ۲۸۸ است. ابوالفتوح تعداد حروف این سوره را ۸۰ آورده است (تفسیر ابوالفتوح، ۵۱۲۱۵، ۵۵۴۱۵؛ التبیان، ۳۷۸۱۰؛ مجمع البیان).

مکی یا مدنی، به گفته ابن عباس و ضحاک، این سوره مکی و مفسران دیگر نیز آن را مکی دانسته‌اند.

پیامهای سوره علق، سوره علق با فرمان «اقرأ» (بخوان) آغاز می‌گردد، با آهنگی هنری، دل‌انگیز و گوشنواز که با همخوانی و همنوایی پایان آیه‌ها (فواصل آیات). این زیبایی و گیرایی دو چندان می‌گردد و همچنان تا پایان سوره پیش می‌رود. به هر روی می‌توان گفت که این سوره دارای ۳ پیام بزرگ است:

۱) ارزشمندی و گرانمایگی خواندن و نوشتن و یادآوری این نکته که خداوند این هنر را در نهاد آدمی به امانت نهاده و این خود، پاره‌ای از نماد بیرونی آن امانت بزرگ الهی است که آسمانها، زمین و همه بخشهای هستی از پذیرفتن آن، در ماندند و آدمی تنها آفریده‌ای بود که این گوهر در صدف نهاد او جای گرفت (بنگرید: آیه ۷۲ سوره احزاب: «انا عرضنا الامانة...»).

۲) اشاره‌هایی به کژاندیشه‌های دشمنان پیامبر اسلام و آزارهایی که از سوی آنان به پیامبر می‌رسید و نیز یادآوری گوشه‌هایی از شکنجه و عذابی که آنان در جهان دیگر خواهند دید. (۳) بازبین پیام سوره، فرمانی است به پیامبر (ص) که در راه آیین خود استوار بماند و رفتارها و گفتارهای کافران را به چیزی نگیرد، این فرمان، توان و امیدی تازه در جان و تن پیامبر خدا دمید و او را در راه خدا پایدارتر و نیرومندتر گردانید.

این سوره یکی از سوره‌های «عزائم» و آیه پایانی آن، دارای سجده واجب است. سید محمد حسینی

فضیلت سوره، رسول اکرم (ص) تلاوت سوره العلق را نظیر سوره‌های مفصل قرآن دارای فضیلت دانسته‌اند و امام صادق (ع) نیز پاداش زیادی برای خواننده قائل شده‌اند. محبوبه مؤذن

سوره قدر، نام این سوره «القدر» از نخستین آیه این سوره که این واژه در آن آمده گرفته شده است کلمه قدر در لغت به معنی اندازه کردن است و در این سوره همین معنی در بردی فراگیرتر دیده

امیرالمؤمنین (ع)، شماره ۴۶ و در جزء سوم (جزء النساء) و پس از «والسماوات البروج» و پیش از «طس التمل» است.

شماره آیه‌ها، کلمات و حروف، این سوره بی‌هیچ خلافتی دارای ۸ آیه است و نیز ۳۴ کلمه و ۱۶۲ حرف دارد. ابوالفتوح می‌نویسد: سوره تین دارای ۱۵۰ حرف است (تفسیر، ابوالفتوح، ۵۵۲۱۵).

مکی یا مدنی، به گفته ابن عباس و ضحاک، این سوره مکی است و قرآن شناسان دیگر نیز آن را مکی دانسته‌اند. علامه، دو احتمال مکی و مدنی بودن را برای این سوره می‌آورد (المیزان، همان).

پیامهای سوره، در آغاز سوره خداوند برای نشان دادن اهمیت والای پیام‌های سوره، به چهارنام از نامهای گرانمایه و آشنا برای عربان، سوگند یاد کرده و با آن سوگندها و نیز به تأکید ویژه‌ای از استواری ساختمان پیکر آدمی سخن گفته است، تا شاید آن دسته از مردم که در راههای ناپسند و نا آشنا برای بندگان درستکار و شایسته خداوند گام برمی‌دارند، کمی در ساختمان پیچیده و حیرت‌انگیز تن خویش بیاندیشند، به خود آیند و در راه اهدافی که برای پیمودن آن و رسیدن بدانه‌ها آفریده شده‌اند، گام بردارند. آنگاه در پیامی دیگر، از رستاخیز و پاداش یا کیفر آدمیان در آن روز که بر پایه کردارهایشان خواهند دید، سخن رفته است.

سید محمد حسینی

فضیلت سوره، نبی اکرم (ص) فرموده‌اند: با تلاوت سوره التین دو خصلت: عافیت و یقین از طرف خداوند به خواننده اعطا می‌شود. محبوبه مؤذن

سوره علق، نام این سوره «العلق» و این نام از آیه دوم همین سوره که این نام در آن آمده، گرفته شده است: خلق الانسان من علق: «علق» به معنی خون بسته و بر روی هم شش بار در قرآن آمده است. یک بار در همین سوره بدون تاء تأنیث و پنج بار دیگر با تاء تأنیث و «عَلَقَهُ» آمده است: سوره حج آیه ۵ یک بار، مؤمنون آیه ۱۴ دوبار و غافر: ۶۸ یک بار و قیامت ۳۸ یک بار.

آغاز سوره با آیه: اقرأ باسم ربك الذي خلق و پایان آن آیه: كلا لاتطعمه و اسجد و اقرب می‌باشد.

شماره کنونی سوره و شماره هنگام نزول، سوره علق در ترتیب کنونی سوره‌های قرآن، سوره ۹۶ و در ترتیب نزول سوره‌ها، شماره ۱ با عنوان «اقرأ باسم ربك الذي خلق» و پیش از سوره «ن والقلم» آمده است. در مصحف امیرالمؤمنین علی (ع) این سوره

9. La sourate 97, «le Décret»

[125 - 128] RC10A

1	- Oui, nous l'avons fait	DESCENDRE, durant LA NUIT du Décret.
2	- Et qu'est-ce qui t'apprendra ce qu'est la nuit du Décret?	
3	- La nuit du Décret [est] meilleure que mille mois!	

4	= Les anges et l'Esprit descendent durant celle-ci,	
	= avec la permission de leur Seigneur, pour tout ordre.	
5	= Une paix elle [est] jusqu'au LEVER de	L'AUBE.

Sourate mekkoise, n° 25 selon la Tradition, n° 29 selon Blachère.

Cette sourate se présente comme un petit morceau en deux segments trimembres parallèles. Deux couples de termes antithétiques, de même champ sémantique, servent de termes extrêmes encadrant l'ensemble: «descendre» (1) / «lever» (5), «la nuit» / «l'aube». L'unité de rime (a/consonne/r) unifie le tout.

MAJLIS AL-ALIMIAH
SONNIA WELAS JEREMAN

9.1. Le premier segment (1-3)

C'est un trimembre rythmé sur la question-stéréotype coranique: «Et qu'est-ce qui t'apprendra ce qu'est X?», qui attire l'attention sur des mots énigmatiques et importants. Le premier membre énonce le terme: «la nuit du Décret», le second pose la question de sa signification, le troisième y répond, mais la réponse reste énigmatique, et laisse en attente d'une explication; celle-ci sera donnée dans le deuxième segment.

- 1 Oui, nous l'avons fait descendre, durant la nuit du Décret.
- 2 Et qu'est-ce qui t'apprendra ce qu'est la nuit du Décret?
- 3 La nuit du Décret [est] meilleure que mille mois!

Blachère estime que le début de la sourate manque³⁸. On peut le penser, en raison du complément direct sous forme d'un simple pronom personnel, en début du texte: qui ou que désigne-t-il? La Tradition, quant à elle, a répondu très majoritairement qu'il s'agit du Coran, conformément à la déclaration de la S. 44, 2-3: «Par le Livre clair! Nous l'avons fait descendre durant une nuit bénie.» Barth pense, au contraire, que ce pronom réfère à l'archange chargé de la Révélation³⁹, ce qui, rhétoriquement, peut se justifier, comme on le verra.

³⁸ Blachère, *Le Coran*, II, p. 81, note 1. Même opinion chez Schwally, *GdQ2* (1909), p. 92.

³⁹ Cf. Blachère, *Le Coran*, II, p. 82.

أهداف سورة «القدر» (*)

الَّذِي أَنْزَلَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى
لِّلنَّاسِ وَبَيَّنَّتْ مِّنَ الْهُدَى وَالْقُرْآنَ ﴿١﴾
[البقرة/١٨٥].

وقد وردت في تعيين هذه الليلة آثار
كثيرة، منها ما ورد في البخاري أن
رسول الله (ص) قال:

«إني رأيت ليلة القدر، ثم نسيتها،
أو أنسيته، فالتمسوها في العشر
الأواخر من رمضان».

وَيَتَوَقَّع طلبها في أوتار العشر
الأواخر، أي ليلة ٢١، ٢٣، ٢٥،
٢٧، ٢٩؛ وفي كثير من الروايات أنها
ليلة ٢٧ رمضان.

وعظمة هذه الليلة مستمدة من نزول
القرآن الكريم فيها، ذلك الكتاب

سورة القدر سورة مكية، آياتها ٥
آيات نزلت بعد سورة عبس.

والحديث في هذه السورة عن تلك
الليلة الموعودة المشهودة، التي سجلها
الوجود كله، في فرح وغبطة وابتهاج،
ليلة الاتصال المطلق بين الأرض والملا
الأعلى، ليلة بدء نزول القرآن الكريم
على قلب محمد (ص)، ليلة ذلك
الحدث العظيم، الذي لم تشهد الأرض
مثله في عظمته وفي دلالته، وفي آثاره
في حياة البشرية جميعاً، العظمة التي
لا يحيط بها الإدراك البشري.

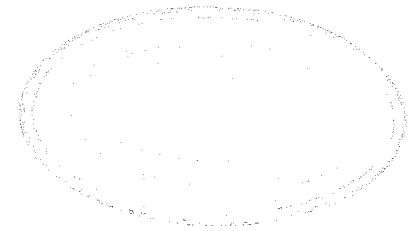
هي ليلة نزل فيها قرآن ذو قدر، على
نبي ذي قدر، لأمة ذات قدر.

هي ليلة من ليالي شهر رمضان
المبارك. قال تعالى: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ

(*) انتقى هذا الفصل من كتاب «أهداف كل سورة ومقاصدها»، لعبد الله محمود شحاته، الهيئة العامة للكتاب،
القاهرة، ١٩٧٩ - ١٩٨٤.

Cafar Serefüddin
el-Mevzawatü'l-Ker'aniyye hasarısü's-sures
c. XII Beyrut 1420/2000, s.63-75.

DN:81308

فضائل سور العلق والقدر والبيئنة والزلزلة إلى آخر القرآن الكريم

من المفصل الذي فضل به النبي ﷺ على سائر الأنبياء :

فضائل سورة البيئنة :

[345] عن أنس بن مالك - ﷺ - قال : قال رسول الله ﷺ لأبي بن كعب : إن الله أمرني أن أقرأ عليك ﴿ لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ﴾ . قال : وسماني لك . قال : نعم ، فبكي .

= - وأخرجه مسلم في كتاب الصلاة ، باب القراءة في العشاء 339/1 رقم 464 .

- وأخرجه أبو داود في كتاب الصلاة ، باب قصر صلاة السفر 8/2 رقم 1221 .

- وأخرجه الترمذي في كتاب الصلاة ، باب القراءة في صلاة العشاء 115/2 رقم 310 وقال : هذا حديث حسن صحيح .

- وأخرجه النسائي في كتاب افتتاح الصلاة ، باب القراءة في العشاء الآخرة ب ﴿ التين والزيتون ﴾ 173/2 .

- وأخرجه ابن ماجه في كتاب إقامة الصلاة ، باب القراءة في صلاة العشاء 272/1 رقم 834 .

- وأخرجه الإمام أحمد 286/4 ، 303 .

- وأخرجه أبو عوانة في مسنده في كتاب الصلاة باب ذكر الأخبار التي تبين القراءة في صلاة العشاء 154/2 ،

155 بلفظ : كان رسول الله ﷺ في سفر ف صلى العشاء فقرأ في إحدى الركعتين بالتين والزيتون .

- وأخرجه الحميدي 317/2 رقم 726 .

- وأخرجه البيهقي في السنن الكبرى في كتاب الصلاة ، باب قدر القراءة في العشاء الآخرة 393/2 .

- وأخرجه عبد الرزاق في كتاب الصلاة ، باب القراءة في العشاء 111/2 رقم 2706 .

التعليق :

- قال الحافظ ابن حجر : إنما قرأ النبي ﷺ في العشاء بقصر المفصل لكونه كان مسافراً ، والسفر يطلب فيه

التخفيف : وقد كثر سؤال بعض الناس . هل قرأ بها في الركعة الأولى أو الثانية أو قرأ فيهما معاً وما كتبت

أستحضر لذلك جواباً إلى أن رأيت في كتاب الصحابة لأبي علي بن السكن في ترجمة زرع بن خليفة رجل

من أهل اليمامة أنه قال : سمعنا بالنبي ﷺ فأتيناه فعرض علينا الإسلام ، فأسلمنا وأسهم لنا ، وقرأ في الصلاة

﴿ بالتين والزيتون ﴾ ، ﴿ وأنا أنزلناه في ليلة القدر ﴾ (1) .

[345] أخرجه البخاري في كتاب مناقب الأنصار باب : مناقب أبي بن كعب 7 ﷺ/127 رقم 3809 ، وفي

كتاب التفسير ، باب سورة لم يكن 725/8 رقم 4959 .

= - وأخرجه مسلم في كتاب صلاة المسافرين ، باب استحباب قراءة القرآن على أهل الفضل والحذق فيه ، وإن =

(1) فتح الباري شرح صحيح البخاري 250/2 ، 713/8 . والآية من سور القدر رقم 1 .

[343] عن عبد الله بن بريدة ، عن أبيه - ﷺ - قال : كان رسول الله ﷺ يقرأ

في العشاء الآخرة ، بالشمس وضحاها ونحوها من السور .

[344] عن البراء بن عازب - ﷺ - قال : سمعت النبي ﷺ يقرأ في العشاء

﴿ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ ﴾ فما سمعت أحداً أحسن صوتاً أو قراءة منه .

= - ونخرجه النسائي في كتاب الافتتاح ، باب اختلاف نية الإمام والمأموم 102/2 .

التعليق :

- هذا الحديث الشريف دليل واضح على يسر الإسلام وسماحته وأن الله تعالى رحيم بعباده . ولا يكلفهم فوق

طاقتهم قال تعالى : ﴿ لا يكلف الله نفساً إلا وسعها ﴾ (البقرة 286) . وهذا الحديث يدل على جواز صلاة المفترض

خلف التنقل ؛ لأن معاذاً كان يصلي الفريضة مع رسول الله ﷺ فيسقط فرضه ، ثم يصلي مرة ثانية بقومه هي له

تطوع ولهم فريضة وهذا جائز عند الشافعي - ﷺ - تعالى - وآخرين . ولم يجزه ربيعة ومالك وأبو حنيفة - ﷺ -

والكوفيون وتأولوا حديث معاذ - ﷺ - أنه كان يصلي مع النبي ﷺ تنفلاً ومنهم من قال : حديث معاذ كان في

أول الأمر ثم نسخ . قال النووي : وكل هذه التأويلات دعاوي لا أصل لها فلا يترك ظاهر الحديث بها اهـ .

- وفي هذا الحديث دليل على أن الحاجة من أمور الدنيا عذر في تخفيف الصلاة . وجواز إعادة الصلاة

الواحدة في اليوم الواحد مرتين ، وجواز خروج المأموم من الصلاة لعذر ، ويؤخذ من الحديث : تعزير كل أحد

بحسبه ، والاكتفاء في التفرير بالقول ، وأن التخلف عن الجماعة من صفة النفاق (1) اللهم اجعلنا من المحافظين

على الصلاة في الجماعة وارزقنا الخشوع فيها يا رب العالمين .

[343] أخرجه الترمذي في كتاب الصلاة ، باب ما جاء في القراءة في صلاة العشاء 114/2 رقم 309 فقال :

حدثنا عبدة بن عبد الله الخزازي ، البصري ، حدثنا زيد بن الحباب ، حدثنا حسين بن واقد عن عبد الله بن

بريدة عن أبيه فذكره وقال : حديث بريدة حديث حسن .

- وأخرجه النسائي في كتاب الصلاة ، باب القراءة في العشاء الآخرة بالشمس وضحاها 173/2 فقال : أخبرنا

محمد بن علي بن الحسن بن شقيق قال : حدثنا أبي قال : أنبأنا الحسين بن واقد به .

- وذكره السيوطي في الدر المنثور في أول تفسير سورة الشمس 396/6 وقال : أخرجه أحمد والترمذي وحسنه النسائي .

الحكم على الحديث :

- قال الإمام الترمذي : حديث بريدة حديث حسن .

- وقال الشيخ أحمد شاكر في تحقيقه لسنن الإمام الترمذي 115/2 ورواه أحمد والنسائي وهذا إسناد صحيح .

[344] أخرجه البخاري في كتاب التوحيد ، باب قول النبي ﷺ : الماهر بالقرآن مع السفرة الكرام البررة ،

وزينوا القرآن بأصواتكم . 518/13 رقم 7546 .

- وأخرجه أيضاً في كتاب الأذان ، باب القراءة في العشاء 251/2 رقم 769 وفي كتاب التفسير ، باب سورة

التين 713/8 رقم 4952 .

(1) صحيح مسلم بشرح النووي 181/4 ، وفتح الباري 197/2 .

comme une religion révélée et scripturaire, distincte de l'islam, qui se rattache directement aux « révélations » des anciens Sages, comme Imhotep et Hermès Trismégiste. Entre les « Épîtres de la Sagesse » et ces apocryphes modernes se situe une vaste littérature « interne », presque totalement inédite et d'accès difficile aux chercheurs. Elle est le produit d'une phase d'élaboration doctrinale dont la figure la plus marquante fut 'Abd Allāh al-Tanūhī (m. 884/1479). Wissam Halabi-Halawi soulève la question du rôle joué par al-Tanūhī dans la « renaissance » druze du XVe siècle et de son apport à la formation communautaire du druzisme. Il présente cette figure majeure, à la fois commentateur des « Épîtres », théologien et juriste, à l'aide d'un récit biographique inédit dû à son disciple Ibn Naṣr.

Ces six contributions, par la richesse du matériel – souvent inédit – qu'elles contiennent, témoignent d'un regain d'intérêt pour ces deux communautés en marge de l'islam, à la fois si distinctes et si proches l'une de l'autre. Le but de nos journées à Nantes et à Paris, dont ce volume est le fruit, était d'établir un état de la question, d'ouvrir de nouvelles pistes de recherche et de jeter les bases d'une étude comparée des deux communautés. J'espère que le souhait exprimé au cours de ces journées d'un véritable renouveau des études nusayriyes et druzes, rendu possible par la publication de textes inconnus ou inaccessibles jusqu'à peu, se réalisera dans les années à venir.

L'héritage ésotérique du chiisme : un livre sur l'exégèse de la sourate 97

Hassan Ansari
Freie Universität (Berlin)

Résumé

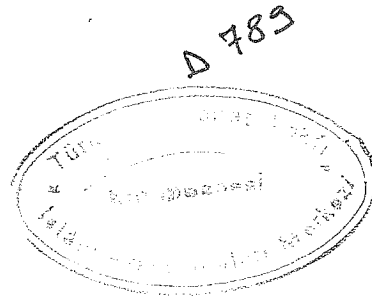
Le livre d'Ibn al-Ḥarīṣ sur « la Nuit de la Destinée » (*laylat al-qadr*) est un des textes fondamentaux du « chiisme ésotérique » (*bāṭini*). Cet ouvrage, aujourd'hui perdu mais dont de larges extraits ont été transmis par la littérature duodécimaine ultérieure, a été écrit dans la première moitié du IIIe/IXe siècle sous l'imamat du neuvième imam de chiisme duodécimain. À cette époque, le chiisme imamite se formait progressivement tandis que, pour des raisons politico-historiques, des courants ésotériques (*ḡulāt*) se développaient en son sein. En effet, pendant cette période qui dura jusqu'à l'Occultation du douzième imam en 260/873-4 et se prolongea peu après, plusieurs courants chiites ésotériques apparurent parmi les imamites, dont un des plus importants fut celui des Nuṣayriyya. Le livre d'Ibn al-Ḥarīṣ que nous allons présenter dans cet article, montre une proximité incontestable avec les idées des nusayris concernant « la Nuit de la Destinée ».

Mots clés

Ibn al-Ḥarīṣ, la Nuit de la Destinée, *ḡulāt*, Nuṣayriyya

Les doctrines ésotériques du mouvement *nuṣayri* se développèrent à partir du chiisme imamite. À l'époque bouyide, un grand nombre de doctrines, ainsi que de sources chiites orales ou écrites, furent critiquées par les duodécimains qui les considéraient comme irrecevables car marquées par « l'exagération » (*ḡuluww*) des mouvements ésotériques¹. Or, c'est précisément de telles sources

¹ De nombreuses études ont été consacrées à l'histoire et aux doctrines des mouvements chiites ésotériques connus sous l'appellation générique (et problématique) « d'extrémistes » ou « d'exagérants » (*ḡulāt*); voir, par ex., H. Halm, *Die islamische Gnosis. Die Extreme Schia und die Alawiten*, Zurich-Munich, 1982; M. Moosa, *Extremist Shiites. The Ghulat Sects*, New York, 1987; M.M. Bar-Asher and A. Kofsky, *The Nuṣayri-Alawī Religion: An Enquiry into its Theology and Liturgy*, Leyde, 2002; W.F. Tucker, *Mahdis and Millenarians: Shiite Extremists in Early Muslim Iraq*, New York, 2008. Voir aussi l'article fondamental de W. al-Qāḍī, « The Development of the Term *Ghulāt* in Muslim Literature with Special Reference to the *Kaysāniyya* », in A. Dietrich (éd.), *Akten des VII. Kongresses für Arabistik und Islamwissenschaft*, Göttingen, 1976, p. 295-319 (maintenant dans E. Kohlberg (éd.), *Shī'ism*, Aldershot, 2003, art. n° 8). Sur les fondements des doctrines de type ésotérique dans les sources chiites les plus anciennes, voir M.A. Amir-Moezzi,

Ibn al-Harīs
Abū Sa'īd
Ghulāt
Nuṣayriyya

Kadir Suresi

SOUND, SPIRIT, AND GENDER IN *SŪRAT AL-QADR*

MICHAEL SELLS
HAVERFORD COLLEGE

This article explores the multidimensionality of meaning in the Qurʾan as it is generated across four modes: semantic, acoustic, emotive, and gendered—the latter three of which are mostly lost in translation.

A close reading of *sūrat al-qadr* becomes the occasion for the exploration of the interplay of sound and meaning. In turn, the analysis attempts to engage aspects of meaning. Special attention is given to *sound figures*, extended acoustical patterns that take on semantic, emotive, and gender associations or “charges” through their deployment within *sūrat al-qadr* and other parallel passages from the Qurʾan. These figures are heard to engender undertones of personification and animation in gender constructions that would otherwise appear merely grammatical, even as they modulate shades and degrees of emotion through an elusive phonic and semantic register. The Qurʾanic conception of spirit (*rūḥ*) is then sounded through recurrent polarities (day and night, odd and even, male and female) and through three key moments (creation, prophecy, and the *yawm ad-dīn*). The essay concludes with an exploration of the embedding of these three Qurʾanic moments, each within the others, across the four intertwined modes of discourse.

By the night when it shrouds
And the day when it reveals
And what made the male and the female
(*sūrat al-layl*, 92:1-3)¹

FEW WHO HAVE INTRODUCED THE QURʾAN to those not conversant with Arabic can have escaped the feeling that, whatever the strengths of the translations used (if they are in fact translations at all), what is heard is only an echo, often distorted, of what is there.²Con-

In memory of Professor Fazlur Rahman. Special thanks are due Mahmoud Ayoub, Rick Colby, John Eisele, Ken Fromm, Th. Emil Homerin, Mustansir Mir, Azim Nanji, John Seybold, Ruth Tonner, and Michael Zwettler for their comments on earlier drafts. This study was enabled in part through research grants from Haverford College.

¹ Qurʾanic citations follow numbering of the Egyptian standard edition. Unless otherwise noted, translations are those of the author.

² See Fazlur Rahman, “Translating the Qurʾan,” *Religion and Literature* 20 (1988): 23-30; and Samuel Zwemer, “Translations of the Koran,” *Studies in Popular Islam: A Collection of Papers Dealing with the Superstitions and Beliefs of the Common People* (New York: Macmillan, 1939). Zwemer contrasts Muslim hesitancy to translate the Qurʾan or use translation to the plethora of translations of the Christian Bible (into 1008 languages by Zwemer’s count). Cf. *EL* 5:428a-32b, s.v. “Kurʾan” (sect. 9, “Translations of the Kurʾan”).

temporary focus upon the oral and aural nature of the Qurʾan has brought this translation gap into higher profile. Several intertwined issues have been raised: Qurʾanic self-description as an “Arabic” Qurʾan (*Qurʾān al-ʿArabiyyan*); the role of oral tradition in its transmission; the insistence within Islam upon reading and reciting it in the original Arabic; the pervasiveness within Islamic life of its recitation; and the importance within Qurʾanic recitation of the art of *tajwīd* (“making right”) which puts forward the conventions of proper articulation.³

³ Cf. William Graham, *Beyond the Written Word: Oral Aspects of Scripture in the History of Religion* (Cambridge: Cambridge University Press, 1987), 79-115; Kristina Nelson, *The Art of Reciting the Qurʾan* (Austin: University of Texas Press, 1985); Frederick Denny, “The Adab of Qurʾan Recitation: Text and Context,” in *International Congress for the Study of the Qurʾan*, ed. Anthony Johns, Australian National University, Canberra, 8-13 May 1980, ser. 1, 2nd ed. (Canberra: Australian National University [1981]); idem, “Exegesis and Recitation: Their Development as Classical Forms of Qurʾanic Piety,” in *Transitions and Transformations in the History of Religions: Essays in Honor of Joseph M. Kitagawa*, ed. Frank E. Reynolds and T. M. Ludwig (Leiden: E. J. Brill, 1980), 91-123; idem and R. L. Taylor, eds., *The Holy Book in Comparative Perspective* (Columbia: University of South Carolina Press, 1985); Lamyāʾ al-Farūqī, “Tarfīl al-Qurʾān al-Karīm,” in *Islamic Perspectives: Studies in Honor of Maw-*

01 HAZ 2010

MADDE YAYINLANDIRILAN
SONRA GELEN DOKÜMAN

MADDE YAYIMLANDIKTAN
SONRA GELEN DOKÜMAN

- 253 SINAI, Nicolai. "Weihnachten im Koran" oder "Nacht der Bestimmung"? Eine Interpretation von Sure 97. *Der Islam: Zeitschrift für Geschichte und Kultur des Islamischen Orients*, 88 i (2011) pp.11-32. [With abstract in English.]

Kadir İnanç

110106

MADDE YAYIMLANDIKTAN
SONRA GELEN DOKÜMAN

20 Eylül 2014

- 38 ŞENTURK, Abdülmecit. *Nâmah Al-Saadah* (Blessed Letter) sent to the *malik* (ruler) of Ghassan and transfer to the Ottoman state of the copy of *Surah al-Qadr* (chapter on power in the Holy Qur'an) written by Caliph Ali. *Journal of Rotterdam Islamic and Social Sciences*, 3 i (2012) pp. 68-83. The Prophet's letter to the Ghassanid King, al-Hārith b. Abī Shamir, inviting him to convert to Islam, and the copy of the Surah al-Qadr made by Caliph 'Alī, were bought by a Frenchman called François Perpinyan in Paris in 1866 and brought to Istanbul.

Kadir Suresi
110106